

ယွန်းဝိုးဖြူ။

ညွန်း

ယွန်းပိုးဖြူ ညွန်း

(အပိုင်း ၁)

"ကိုကို ခုတော့ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ။ ကိုကိုကို ကျွန်တော်ပြောတယ်လေ။ ကျွန်တော့်ဘေးနားကနေ ထွက်သွားဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့လို့။ ခုလည်း ကိုကို ထွက်ပြေးလေ။ ပြေးလေ ကိုကို ပြေးလို့ရရင် ပြေးစမ်းပါ"

ပါးစပ်ကနေသာ အာကာပြေးဖို့ အော်နေသော ဓနတိုး။ တကယ် လက်တွေ့တွင်တော့ အာကာမပြေးနိုင်အောင် ကြိုးများ တုပ်ထားလေသည်။ ဓနတိုး တစ်ယောက်တည်း အသံကုန် အော်ဟစ်နေသော်လည်း ဘေးနားက ခုံလေးပေါ်တွင် ကြိုးချည်ခံထားရသော အာကာကား တုပ်တုပ်မျှ မလှုပ်နိုင်။ အာကာတစ်ယောက် ထာဝရအတွက် မနိုးသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်နေ ရှာသည်။

"ကိုကို ကိုကို ကိုကို ... ဪ ကိုကို အိပ်ပျော်နေတာလား အိပ် ကိုကို အိပ် ... ကိုကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အိပ်လို့ရအောင် ကျွန်တော် ခုတင် ပေါ်ပြောင်းပေးမယ်နော်။ ကိုကိုရယ် အိပ်ချင်ရင် ပြောပါလား။ ခုတော့ ခုံ ပေါ်မှာ အိပ်နေတယ်။ လည်ပင်းတော့ ကျိုးတော့မှာပဲ ကိုကိုရယ်"

ဓနတိုးတစ်ယောက် ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ပြောရင်း လက်ကလည်း အာကာကို တုပ်ထားသော ကြိုးများဖြည့်နေသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ အာကာ၏ အသက်မရှိတော့သော ခန္ဓာကိုယ်လေးအား ပွေ့ချီ၍ အိပ်ယာပေါ်

အသာလေး တင်ထားပေးလိုက်သည်။

"ကိုကိုရယ် အိပ်နေတာလေးက ကလေးလေး ကျနေတာပဲ။ ချစ်စရာလေး။ ကိုကို ဘာကြောင့်များ အဲဒီလောက်တောင် ချစ်စရာ ကောင်းနေတာလဲဟင်။ ကိုကို ကိုကို ကိုကို။ ကိုကိုက ခေါ်နေတာလည်း မထူးဘူး။ ကိုကို သိရဲ့လား။ ကိုကို ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုမျိုး ဂရုမစိုက်ဘဲ ပစ်ထားတတ်လို့ ခုလိုမျိုး ကျွန်တော့်ဘေးကနေ ကိုကို ထွက်မသွားနိုင်အောင် လုပ်လိုက်ရတာ ကိုကို ကျနေ့ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့။ ကိုကို ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ရင် ကိုကို ကျွန်တော့်ဘေးနားကနေ ထွက်သွားရဦးမှာ။ ကိုကိုကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်လိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို လက်စားချေဖို့ ကျွန်တော့်အနားမှာ နေပါကိုကို။ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော့်ကို မုန်းနိုင်ဖို့ ကျွန်တော့်အနားမှာပဲ နေပါနော်။ ဘယ်ကိုမှ ထွက်မသွားပါနဲ့နော် ကိုကိုနော်"

အာကုလက်ကလေးကိုင်ကာ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ငိုနေသော ဓနတိုး။

ဓနတိုးကို ကြည့်ရင်း သနားနေမိသည်က ရဲမာန်။

ရဲမာန်က ဒီမဟူရာ စံအိမ်တော်ကြီး၏ အိမ်တော်ထိန်း၊ ဓနတိုး၏ သက်တော်စောင့်၊ ဓနတိုး တဦးတည်းအတွက် သီးသန့်ဆရာဝန်။

ဓနတိုး ၁၀ နှစ်သားလောက်တကည်းက ရဲမာန်ဒီအိမ်တော်ကို ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ အဲဒီတုန်းက ရဲမာန်အသက် ၉ နှစ်သာရှိသေးသည်။ သခင်ကြီးတို့ လင်မယားက ရဲမာန်ကို မိဘမဲ့ဂေဟာကနေ မွေးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ရဲမာန် ဒီစံအိမ်တော်ကြီးကို ရောက်တော့ ဒီစံအိမ်ရဲ့ သခင်လေးဖြစ်သော အစ်ကိုလေး ဓနတိုးဆီက မနှစ်သက်သော အရိပ်ယောင်များ ရခဲ့သေးသည်။ ခုတော့လည်း ရဲမာန်ကို ဆရာဝန်ဖြစ်အောင်

ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့သော သခင်ကြီးတို့ လင်မယားလည်း ဆုံးပါးသွားတာ
၅ နှစ်တောင် ရှိရောမယ်။ အစ်ကိုလေး ဓနတိုးနှင့် ရဲမာန်လည်း ညီအစ်ကို
အရင်းအချာလို ဖြစ်နေသည်။

အတိတ်က အတွေးစများကိုဖြတ်ရင်း အစ်ကိုလေးနှင့် ကိုအာကာတို့ ရှိနေ
သော တံခါးမပိတ်ထားသည့် အခန်းကို ခေါက်လိုက်သည်။

"ဒေါက် ဒေါက်"

ဓနတိုး၊ အာကာနှင့် ရဲမာန်တို့ သုံးဦးသာ ရှိနေသော ဒီစံအိမ်တော်ကြီး
အတွင်း ရဲမာန်၏ တံခါးခေါက်သံ ဟိန်း၍ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ဓနတိုး
အနည်းငယ် လန့်သွားသည်။ ဓနတိုး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ တံခါးဝမှာ
ရပ်နေသော ရဲမာန်နှင့် ရဲမာန်နောက်မှာ အမုန်းတရားတွေ ပြည့်နှက်နေ
သော မျက်လုံးနှင့် စိမ်းစိမ်းကြီး ကြည့်နေသော ကိုကို။

"ကိုကို ဘယ်သွားမလို့လဲ မသွားနဲ့ ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်လာခဲ့လေ ကိုကိုကျွန်
တော့်ဆီ ပြန်လာခဲ့ပါဗျာ"

"အစ်ကိုလေးဓန အစ်ကိုလေး စိတ်ထိန်းလေ အစ်ကိုလေးရယ်။ အစ်ကို
အာကာက ဒီမှာလေ။ အစ်ကိုလေး ဘေးနားမှာ။ သူဘယ်မှ မသွားနိုင်ပါဘူး
ဗျာ။ ဘေးမှာ အိပ်နေတယ်လေ အစ်ကိုလေး။ စိတ်ထိန်းနော်"

"မဟုတ်ဘူး သူအိပ်နေတာမဟုတ်ဘူး။ အိပ်နေရင် နိုးလာမှာ ခု သူ မနိုး
တော့ဘူး။ ထုံးစံအတိုင်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပဲ ငါ့အနားမှာ ရှိတာ။ သူ့ဝိညာဉ်က
ငါ့ဆီကနေ ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားနေတာ။ ခုလည်း သူပြေးချင်နေတာ။ ရဲ
မာန် ငါတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ ကိုကိုကို ငါ့ဆီ ပြန်ခေါ်ပေးပါကွာ။ တော်
ကြာ ကိုကို ထွက်ပြေးတော့မယ်။ ငါတောင်းပန်ပါတယ် ငါ့ဆီကို ကိုကို
ပြန်လာအောင် လုပ်ပေးပါနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုလေးရယ်။ ကျွန်တော့် ကိုအာကုကို အစ်ကိုလေးဆီ ပြန်ခေါ်ပေးမယ်နော်။ အစ်ကိုလေးက ရေမိုးချိုးပြီး ခဏနားလိုက်ပါဦး။ တော်ကြာ ကိုအာကုနီးလာတဲ့အခါ အစ်ကိုလေး နေမကောင်းဖြစ်နေရင် ထပ်ပြီး ထွက်ပြေးသွားလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်တယ်နော် တော်ကြာ ငါနေမကောင်းဖြစ်နေရင် ကိုကို ငါ့ဆီကနေ ထွက်ပြေးသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီခါကျ ငါ ကိုကိုကို မဖမ်းနိုင်ဘဲ နေလိမ့်မယ်။ ငါ ငါ ရေသွားချိုးလိုက်ဦးမယ်။ ရဲမာန် ငါ ကိုကိုကို မင်းလက်ထဲ ထားခဲ့ မယ်။ ကိုကို ဘယ်မှ မသွားပါစေနဲ့"

"ဟုတ် စိတ်ချပါ အစ်ကိုလေး"

ဓနတိုး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားချိန်တွင်တော့ ရဲမာန်တစ်ယောက် ဆေးဝါး အစုံအလင်ဖြင့် အာကုအား အသက်ကယ် နေတော့သည်။ ဓနတိုး အာကု အား သတ်ရန် စီစဉ်နေချိန်က ရဲမာန်ပင် ကူညီခဲ့ရသည်။ ကိုယ့်အစ်ကိုလေး အကြောင်း ကိုယ်သိတာပေါ့။ ပြီးရင်လည်း အာကုကို ပြန်ကယ်ခိုင်း နိုင်သည်ကို ကြိုတွေးမိသဖြင့် အစ်ကိုလေးသုံးမည့် အဆိပ်အစား မေ့ဆေး အလတ်စားကို ပုံမှန်ထက် အနည်းငယ်ပိုကာ အာကာစားမည့် ထမင်းထဲ ခတ်ပေးထားလိုက်သည်။

ဓနတိုး တစ်ယောက် ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီး အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာ သည်။ ဓနတိုးအိပ်ပျော်စေရန်အတွက် ရဲမာန်မှ အိပ်ဆေးထိုး ပေးလိုက်ရ သေးသည်။ ပုံမှန်လည်း ဆေးထိုးပေးနေကျကို ဒီနေ့မှ ရဲမာန်တစ်ယောက် ဇောချွေးပြန်နေသည်။

ပုံမှန်ဆိုရင် ဆေးထိုးပြီး သိပ်မကြာ ဓနတိုးတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေကျ။ ဒီနေ့မှ တော်တော်နှင့်မအိပ်နိုင်။ သူအိပ်ပျော်ခါနီး မျက်လုံးများကို အတင်း ကြိုးစားဖွင့်ရင်း

"ရဲမာန် ကိုကိုကို ကယ်ပေးနော်။ ငါနိုးလာရင် ကိုကိုနဲ့ စကားတွေအများ
ကြီး ပြောချင်တယ်"

"ပြောရမှာပေါ့ အစ်ကိုလေးရယ် ... အဲစ်ချိန်ဆို အစ်ကိုအာကာလည်း နိုး
..."

ရဲမာန်စကားပင် မဆုံးသေး။ အိပ်ဆေးထိုးထားသော အရှိန်နံနံနှင့် ဓနတိုး
တစ်ယောက် အိပ်မောကျ သွားရှာသည်။
